

ziekenfondshuisartsen te wenschen, of mocht binnen eenige jaren de wenschelijkheid hiervan blijken, dan is het bestuur der C. O. onmiddellijk bereid, de daarvoor noodige voorstellen aan de algemeene vergadering in te dienen.

Dordrecht, 11 November 1918.

A. C. VAN BRUGGEN.

### III.

In 1903 besloten wij, dat onze Maatschappij zich zou ontwikkelen in de richting eener vakvereniging <sup>1)</sup>; in 1918 wil de meerderheid zeker niet weer terug, al is dan in de afdeeling den Haag een motie, die dit voorstelt, aangenomen. Wil de vakvereniging groote kracht ontwikkelen, dan moeten nagenoeg alle vakgenooten er lid van zijn.

De specialisten stellen bepaalde eischen, na lang en rijp beraad. De wijze, waarop zij dit doen, de toon, dien sommigen aanslaan, is enkelen niet sympathiek. *Wat* zij echter verlangen, is hun minimum; de niet-specialisten zien hun belangen in de vakvereniging volstrekt niet erdoor bedreigd. Wel meenen enkelen, dat de Maatschappij door aanneming dier voorstellen ontwricht zal worden, net als in 1903 vele der ouderen, die de oude Maatschappij zoo liefhadden, vreesden. Niemand van ons weet precies, wat de toekomst voor onheilspellends of heilbrengends in haar schoot verbergt — niemand zal mij echter tegenspreken, wanneer ik beweer, dat in een tijdperk, waar alles scheurt en wankelt, een vast aaneengesloten corps van artsen, hetwelk de gezondheidsbelangen van ons volk vóór alles wil behartigen, als een baken in zee zal zijn. Laten daarom de leden onzer Maatschappij den vereenigden specialisten geven, wat zij vragen; zij zullen zonder twijfel het als een zaak, die hun eer betreft, beschouwen, te zorgen, dat onze Maatschappij in waarde erdoor wint, en wij, geneeskunstbeoefenaren allen te zamen, zullen kunnen samenwerken om het door ons uitgeoefende vak zoo heilbrengend mogelijk voor ons volk te doen zijn.

Loenen a/d Vecht, 12 November 1918.

L. L. POSTHUMA.

### LIQUOR DIGITALIS BALJET.

Eenige maanden geleden kwam in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* een advertentie voor, waarin „*digitalis* BALJET” werd aangeprezen, en waarin tevens stond vermeld, dat deze *digitalis* door mij was gestandaardiseerd.

Dr. BALJET had niet het recht een dergelijke advertentie te plaatsen. Wel had ik op zijn verzoek *éénmaal* een monster van zijn praeparaat onderzocht, maar ik had dit gedaan onder uitdrukkelijk voorbehoud, dat dr. BALJET op geenerlei wijze mijn naam aan zijn middel mocht verbinden, indien hij niet of de scheikundige samenstelling of de bereidingswijze van zijn praeparaat publiceerd. Ik stelde die voorwaarde, omdat ik weliswaar gaarne wil helpen bij het zoeken naar een goed *digitalis*praeparaat, dat geschikt is voor insputting, maar niet wil helpen bevorderen het verspreiden van geneesmiddelen, waarvan de samenstelling wordt geheimgehouden, zoodat de arts, die het gebruikt, niet weet, welke werkzame bestanddeelen hij zijn patiënt geeft. Dr. BALJET heeft nu — tegen mijn advies — de samenstelling van zijn praeparaat geheimgehouden en desondanks, tegen onze afspraak, mijn naam bij zijn reclame vermeld op een wijze, die den indruk zou kunnen vestigen, dat ik eenige verantwoordelijkheid voor de werking van dit praeparaat zou dragen.

Nadat ik deze advertentie gelezen had, heb ik dr. BALJET mijn bezwaren medegedeeld en hem bericht, dat ik tegen deze wijze van handelen in het openbaar zou protesteeren, tenzij hij zelf een verklaring hieromtrent zou publiceeren. Op zijn verzoek heb ik echter, om hem ter wille te zijn, toen nog gezwegen, waarbij hij mij beloofde, dat hij de advertentie zou terugtrekken en verder bij zijn reclame mijn naam niet meer zou gebruiken.

<sup>1)</sup> Een eigenlijke „vakvereniging” kon zij nooit worden, omdat onder vakvereniging algemeen wordt verstaan: „een voortdurend verbond van *loonarbeiders* tot instandhouding en verbetering hunner arbeidsvoorwaarden” (omschrijving van het echtpaar WEBB).

Desondanks ontving een der klinieken te Utrecht een paar dagen geleden (dus lang na mijn laatste onderhoud met dr. BALJET) een prospectus voor liquor digitalis BALJET, waarop voorkomt de uitdrukking:

„Liquor Digitalis dr. BALJET is gestandaardiseerd door dr. STORM VAN LEEUWEN en staat onder een voortdurende scheikundige en physiologische contrôle.”

Ik vestig de aandacht er op, dat ik slechts *éénmaal* van een monster van „digitalis BALJET” de doodelijke gift voor de kat heb bepaald en verder geen enkel onderzoek over dit praeparaat heb verricht en ook elke verantwoordelijkheid voor het praeparaat afwijs.

Bilijkheidshalve moet ik er op wijzen, dat, hoewel ik er tegen protesteer, dat dr. BALJET mijn naam bij zijn reclame misbruikt, ik geen reden heb om overigens zijn praeparaat als verwerpelijk te beschouwen.

Utrecht, 13 November 1918.

W. STORM VAN LEEUWEN.

## BERICHTEN.

### BUITENLAND.

**LONDEN. — Woningtoestanden.** Te Londen heeft de commissie voor de huisvesting der werkende klasse een uitvoerig verslag uitgebracht over de woningtoestanden, die na den oorlog te verwachten zijn. De grondslag hiervan is de volkstelling van 1911, waaruit onder anderen blijkt, dat toen 758786 personen woonden in overvolle woningen, d. z. woningen met minder dan één vertrek per twee inwoners. Zou men dezen maatstaf voor Amsterdam gebruiken, dan zou wel meer dan ongeveer  $\frac{1}{8}$  der bevolking blijken, in overvolle woningen te verblijven. Één vertrek voor iedere twee bewoners is daar al een zekere mate van welstand. Een andere maatstaf, die in het verslag wordt gebezigd, is de kubieke ruimte. Bedraagt deze minder dan 300 kubieken voet per hoofd, dus ongeveer 10 M<sup>3</sup>, dan wordt de woning ook overvuld genoemd (*Brit. med. Journ.*).

**BERLIJN. — De gezondheidstoestand te Berlijn in den vorigen winter.** Droevig doet het aan, nu nog een „gunstig” bericht te vernemen, uit de *Zeitschr. f. ärztl. Fortb.*, over den gezondheidstoestand gedurende den vierden oorlogswinter. Terwijl in den derden een verhoogde sterfte plaatshad, was het in den vierden veel beter, vooral wat betreft besmettelijke ziekten bij kinderen, sterfte op hoogen leeftijd (deze zal allicht verbeteren, als in een vorig jaar vele ouden zijn heengegaan), harten vaatziekten en niet-tuberculeuse ziekten der ademhalingswerktuigen. Ook waren de berichten over den gezondheidstoestand der schoolkinderen gunstiger dan in den voorafgaanden winter. Althans tweederden der berichtgevers brachten een gunstig rapport uit, de overige een matig ongunstig. De aandrang om aan de schoolvoeding deel te nemen, was de helft kleiner dan in den winter 1916—1917, en zelfs geringer dan in de laatste vredesjaren.

— **Zuinig met verbandstoffen van katoen.** Trots alle vermaningen van het rijkskantoor voor kleedingstoffen, willen de dokters in de particuliere praktijk nog maar niet zuinig zijn met verbandstoffen van katoen. Voor de ziekenhuizen van Duitschland is in een half jaar slechts 4000 K.G. verbandwatten aangevraagd; voor de praktijk daarbuiten nagenoeg het tienvoud. Dringend is het noodig, dat de artsen gebruikmaken van celstofwatten en zwachtels van papier en papiergaren. Het rijkskantoor verwijst naar een verhandeling van prof. GOCHT (*Deutsche med. Wochenschr.* 1918, N<sup>o</sup>. 38) over de bruikbaarheid der papieren zwachtels en hoopt, dat de aansporing aan de artsen de noodzakelijkheid van dwangmaatregelen zal voorkomen (*Münch. med. Wochenschr.*).

**ANSBACH. — Een miskend collega.** Of onze jongere collega's hem nog kennen, weet ik niet. Het lijkt wel of het zingen van liedjes door de tegenwoordige spes patriae wat kinderachtig wordt gevonden. Maar de ouderen hebben wel van